

LA CAMPANA DE GRACIA.

ADMINISTRACIÓ
Y
REDACCIO
LIBRERIA ESPANYOLA,
Rambla del mitj, 20,
BARCELONA.

DONARÁ AL ME OS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ

FORA DE BARCELONA.

Espanya, trimestre. . . . . 8 rals.
Antillas (Cuba y Pto. Rico). . . 16 »
Estranger. . . . . 18 »

CADA NÚMERO 2 QUARTOS PER TOT ESPANYA.

PASCUA FLORIDA.

PRESUPUESTO.

¡Sempre serás bé!

MONAS.

M' hi trencat lo cap moltes vegades buscant l' origen de la mona y no n' hi pogut treure l' aygua clara.

Lo diccionari 'en dona la següent definició

Gran egénro de mamíferos del órdre dels quadrumans que compren aquells animals que tenen las formas generals del cos, molt semblants á las del home; un sistema dentat de 30 á 36 dents y 2 mamas pectorals: tenen mans en las quatre extremitats, ab unglas planas com las del home, la cara poch prolongada en general y l' ángul facial varia de 30 á 35 graus. Lo cap es rodó, 'ls ulls clars y molt movendis, lo cos flich y llarch y 'l pèl molt espés y de color variat. Son imitadors y vius y fàcils de domesticar, viuen en part de vegetals y 's troban en todas las parts del mon, menos en Europa.»

Aquesta es la definició que fá 'l diccionari, de la mona, definició que será tant ben feta com vulgan; pero que jo trobo plena d' inexactituts.

**

Jo admito que la mona tinga quatre mans, sobre tot quan se tracta de vuidar á la vegada las dugas butxacas del pantalon y las dugas de l' ermilla de un tonto enamorat.

Admeto també lo de las dents y de las mamas pectorals.

Admeto que tingan l' ángul facial petit, es dir un caparró d' estornell, y 'ls ulls vius, picarons y bellugadissos. Aquells ulls que matan, que sol dirse.

Lo que jo no puch admetre es que las monas sigan fàcils de domesticar: al contrari jo crech que las monas domestican facilment al home, sobre tot si l' home es un calsas y per una mona ben mona l' hi cau la baba.

Y lo que puch admetre encare menos, es que hi hi haja monas en todas las parts del mon, menos á Europa.

Aixó si que no.

**

Hi ha un dtixo que diu:—Aquest mon es un mon de monas.

Luego si es cert que Europa es una part del mon, ha de ser cert també que Europa está plena de monas.

Jo crech molt més encare: jo crech que ni l' Assia, ni l' América y sobre tot l' Africa y l' Oceania, en punt á monas poden posarse al costat d' Europa.

**

La mona europea es la més aixerida y la més traïdorota de las monas.

Reparéula ¡quina postura mes engrescadora! ¡quina cara mes riatltera! ¡quin pentinat mes elegant! ¡quin vestit mes ben tallat! ¡quina botineta mes curra! ¡quins talonets mes alts y mes primis!

Com ella en materia d' enamorar, no hi ha ningú. Las sevas miradas, las sevas paraulas, las sevas accions fan venir pesrigollas.

Decididament Europa es una moneria, y las monas europeas son las reynas de las monas.

**

Pero vostés dirán.—Lo diccionari no 's refereix á n' aquestas monas.

¿A quinas monas, donchs, se refereix lo diccionari?

Jo ja 'n coneix unas altras.

Están engabiadas, si aixis pot dirse, dintre de las botellas y de las botas: viuen encarnadas en lo ví, no son palpables; pero son sentibles.

Vostés destapan l' ampolla, emplan la copa y alsan lo cotze.

Aquella copa 'n crida un' altra, com los anells de una cadena, y de copa en copa y de

trago en trago, 's troban que aquella malehida mona impalpable se 'ls ha ficat dintre del cervell y fá de las sevas.

¡Quin modo de veure pampallugas, quin modo de fer eses, quin modo d' anar de tort!

Desengányinse; todas las monas, ja sigan las que rumbejan pels nostres carrers, com las que estan tancadas dintre de las botellas, todas las monas logran un mateix objecte.

Logran que l' home que 's fia d' ellas perdi l' oramus.

**

¿Y las monas dels aparadors? dirán vostés.

¿Y las ignocents monas de Pasqua?

Tinch de confessarho: aquestas monas son las monas mes casulanas y mes inofensivas.

Pero no 'm negarán tambe, que aquestas monas son exclusivament europeas.

Al menos jo, no hi sentit á dir que 'ls padrins dels xinos, ni dels salvatjes de l' Africa, ni dels indios de l' América, tingan la costum d' obsequiar per la Pasqua, als seus fillols, ab una mona.

Aquesta costum es ouropea; mes que europea espanyola, y sobre tot catalana.

¿Qui no ha estat padri, qui ne es padri de un xicot ó altre?

¡Es tant hermós veure á la canalleta, veniros a treure del llit per demanarnos la mona!

Y alló de: Tens sis anys, sis ous: ne tens set, set ous y aixis succeivament....

Jo tinch un fillol: l' any passat vaig donarli la mona de tretze ous.—Son tretze, padri, va dirme: l' any que vé un de mort.

—L' any que ve, catorce, vaig dirli jo.

Y aquest any tindrà mona de catorze ous.

Aixó sí: 'l meu fillol es un noy que s' ho mereix: es obedient, aplicat: es de mes bona pasta, que la pasta de las monas: en fi, un xicot que farà carrera.

**

Lo trist y afictiu aqui, es que 'l padri de l' Espanya, aquest bon D' Anton, ni 'l dia de Pasqua, ni may nos dona la mona.

La veritat es que tenim un padri mes sério y més morrocotut que un dia núvol.

Es una desgracia.

Nosaltres fem bondat, retirém d' hora, aném á missa, per la semana santa res de diversions, quan fem diaris, res d' enraonar. si guanyem quatre quartos, tots quatre son pel Sr. padri: quan ell dona un' ordre baixem los ulls y la obehim: en una paraula, fins si se 'ns pega no se 'ns sent.

Y vájintli á demanar la mona, ja veurán.

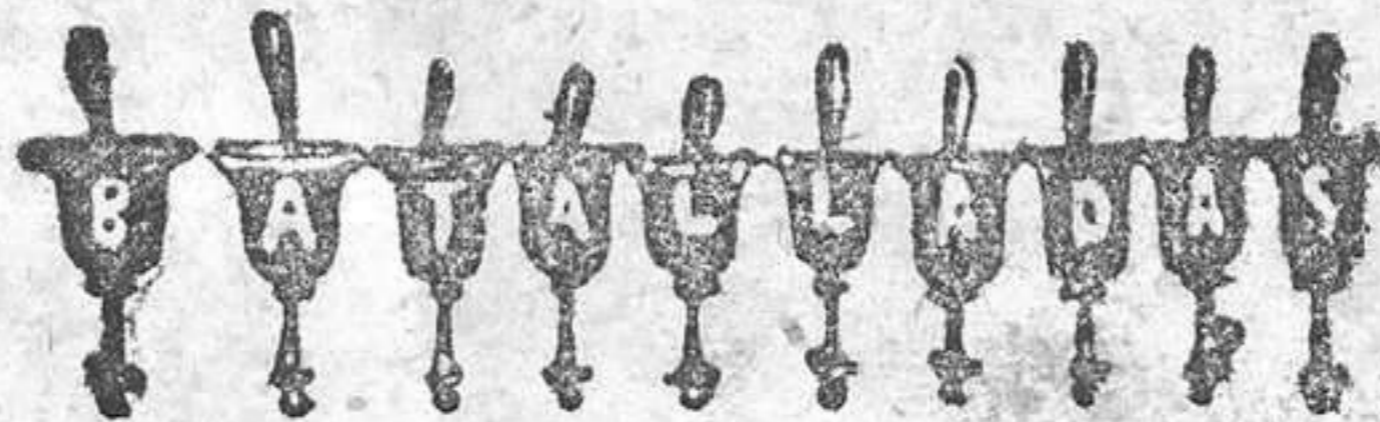
No hi vajin per la mort de Deu.

Lo Sr. padri, no te monas per donar.

Lo Sr. padri no dona mes que micos.

¡Paciencia, y pensem que despres de la Pasqua florida, ve la Pasqua granadal!

P. K.

Ha mort l' antich, honrat y conseqüent demócrata D. Francisco Ballester.

Una llarga malaltia l' ha arrancat al inolvidable carinyo de sos amichs y correligionaris, que durant sa enfermetat no 'l deixaren un moment.

Ballester era modest; pero ningú 'l guanyava en abnegació y en patriotisme.

Havia desempenyat varios carrechs, entr' ells lo de concejal del primer ajuntament revolucionari, individu del comité, etc. etc.

Diumenje foren enterratssos restos. Portavan las cintas del fèretro sos mes caracterisats y antichs amichs, y presidia lo dol un germá polítich del difunt, portant á la dreta al president de la Comisió electoral democrática Sr. Villamil y á l' esquerra al antich demócrata Sr. Francesch (D. Pere)

Seguian detrás los ex-comandants de milicia Salvans, Borralleras y Auqué, representació

de la Campana de Gracia y un gran número de personas, que no baixaria de 200, á pesar de que no va invitarse á ningú personalment.

Entre 'ls assistents recordem als Srs Borrás, Pitel, Pau Alsina, Sala, Auqué, Lopez, Alares, Rabal, Pujades (pare y fill), Martí, Casellas, Malagrida, Antich, Salat, Serrano, Casas, Reetó, Mariné, Villegas, Tomás, Sans, Solá Sagalés, Sadurní, Llorens y Bargalló, Vicens, Coll y Remedios, Minis (pare y fill, Litran (pare y fill) Pitel (fill) Castellvi, Monserdá, Canela, Amigó, Bellbó, Solá, Jordá, Pepe, Enrich, Alonso, Solé, Trullá, Pau, Buxé (Joaquim) Trilla, etc. etc. etc.

Nosaltres unim nostre sentiment al que ha causat la perdua de un ciutadá tant digne de ser volgut com á home y com á demócrata.

Una copla que 'ns han enviat. Vels hi aquí:

Als carres de Barcelona

l' amor comparo,

que per poch que un se descuidi,

ja hi es de nassos.

Hi ha una sola diferencia

per cert petita:

l' amor per neix y per viure

no té cap rifa.

C de A

S' ha posat á la venta de los kioscos y principales librerías la comedia del nostre colobrador Perico Matalasé.

Ja saben que «*Joan Tanoca*» vá ser una comedia molt aplandida en l' Odeon,

L' obra val no mes que dos ralets.

Passin per la botiga.

A Vall-llobrega tenen un arcalde malt enginyós.

Ja es llástima que haja trobat la pólvora inventada, que sino, eréguinme á mi, ell per si sol l' inventa.

Quan las últimas eleccions van derrotarlo.

¿Quin medi creuran vostés que hi ha per no donarse per entés ab semblant derrota?

Es molt senzill: l' Arcalde deixa de donar posició als nou-elegits.

Com que á més d' arcalde, aquest senyer vén butllas, potser tinga una butlla especial, per librarse de menjar liberals, vulgas que no.

Es magnífica la circular expedida pèl ministre de Gracia y Justicia italiá, ab motiu de l' alocució del Papa.

Per tot liberal es un consol, perque demostra que las ideas liberals son las millors y las ideas mes de govern.

Are pèls ministres espanyols es un exemple de prudencia, justicia, templansa y fortaleza.

A Sevilla van donar una serenata á n' en Cánovas.

La primera pessa que van tocar en aquesta serenata, va ser la sinfoia de «*Si yo fuese rey.*»

Los sevillans ab aixó hi han fet molta guassa.

Pero més ne farian encare, si fos cert lo del títol de la sinfoia.

Hi há periódichs com lo *Pabelló nacional* que diuen que se sent una especie de tuf de difunt y de furtor de cremallot d' atxa,

Y periódichs hi ha també com lo *Brusi*, que s' entretenen buscant qui pot ser l' heréu de la present situació.

Francament, parlar d' aquestas cosas davant de un malalt, indica molta crueltat y molt mal cor.

Dilluns no faltin pas al concert d' Euterpe que 's donará en lo Tívoli.

Será un concert extraordinari, en lo qual se repartirán las joyas als autors de las composicions poéticas y musicals premiadas en lo Certamen Clavé.

Y además s' estrenará una cantata, lletra d' Apelles Mestres y música de 'n Cosme Ribera, alusiva al certamen y en honor dels premiats.

Sobre tot, desitjaré que no hi faltin.

Lo *Correo catalan* també publica telégramas. Pero no creguin que aquets telégramas s'ocu-

pin de las cosas políticas generals, no senyors.
Lo *Correo catalan* conta ab un públich especial, y á n'aquet públich l'hi agradan més certitas cosas fetas espressas, que moltras altras que serveixen per tothom.

Lo dimecres, los únichs telégramas que portava deyan:

«L' Ajuntament de Madrit farà la professó de la senmana santa ab tota solemnitat.»

«Per Pasqua se donará 'l capelo als nous cardenals.»

Ja 'u veihen: sabent unas quantas noticias aixís cada dia, lo demes del mon que s'enfonza.

Entre 'ls pelegrins que van anar á Montserrat, ab lo pare Barrios hi havia tots los andadors de San Vicents de Paul y de la Caritat Cristiana.

Com que 's tractava de examinar, ningú millor que 'ls andadors.

Hi havia las criadas de las senyoras de la Junta de damas y 'ls escolans de totas las parroquias.

¡Anda salao! ¡Quina gresca al passá 'ls túnels! Hi havia també algun americano tronat, (ab lo seu negre corresponent) y molts ojalateros.

Y en representació de l' *iglesia militant*, hi anavan també 'ls cabecillas Nas-ratat, Maló y l' ex-comandant d' armas carlista de Monistrol. ¡Quina xanfaina!

Quan se feyan manifestacions liberals, si hi anavan donas, deyan los reaccionaris:

—Ala, á fregar plats.
Per lo tant, ab lo mateix dret, dirijintme jo á las pelegrinas de Montserrat, los hi diré:
—¡Ala! á fer mitenas!

L'empresa del carril de Zaragoza, al objecte d' embarcar y desembarcar als pelegrins, vá enviar á Monistrol al gefe del moviment Sr. Farreras.

Si algun dia torna á haverhi guerra-civil, que tot pot ser en aquest país, *vamos á veure* si pèl millor transport de tropas, hi enviará també un gefe de moviment.

Los pelegrins de Roma ván aná ab vapor.
Los pelegrins de Montserrat van anar ab carril.

Y 'ls pelegrins de Roma y de Montserrat, escóltinlos quan parlan de la civilisació moderna y s'haurán de tapar las orellas, per no sentir las heretjias que diuhen contra 'l vapor y contra 'l carril.

Jo francament, me'n ressentiria, y si fos locomotora descarrilaria, y si fos barco de vapor, me n' aniria á fons.

VAGOS Y AXERITS.

CANSONETA PÈLS QUE VIUHEN AB L' ESQUEMA DRETA,

Un baylet tenim á casa,
un baylet,
qu' alegret á tothom canta,
alegret:
—«no hi há vida més tranquila
en ciutat, poble, ni vila,
ni carré,
que la del aixerit *mano*
que bé *afaita* á tot fulano
sense ser fadri barbé.»

Ningú mes la sap tant llarga,
ningú mes:
tots papers sap fé de l' auca,
tots papers;
y es tant prompte tonto y sabí,
rich y pobre, de molt llabi
ó bé aixut,
com negocis se proposa,
pues per cada nova cosa
diferent disfrás li acut.

Tant bon punt á dalt d' un cotxe,
tan bon punt,

á mes d' un li treu la llana,
á mes d' un,
ja ab remeys que mals *no* curan,
—encar que la bóssa escuran
dels pagans,—
ó ab pastillas que *fan* tacas,
ó tornant *lletvas* las macas
ó aturdint ab jochs de mans.

Com se 'l veu de poble en poble,
com se 'l veu,
per arreu, gastant quissab-blo,
per arreu
vots buscant: que ré l' apura
mentres sa candidatura
guanyi 'l plet,
pues ja sab que si pot ferho
l' escalfó del *candelerero*
de sa bóssa treurá 'l fret.

Mes d' un cop tot *letawuguino*,
mes d' un cop,
roda aprop las noyas ricas,
roda aprop,
per si pesca alguna nena
que son cós tregui de pena
ab lo dot,
pues si sa fortuna es nana,
tindrà...., terras á l' Habana
y ja té.... mes d' un pebrot.

Si no surt lo que 's proposa,
si no surt,
com no es curt, planta botiga,
com no es curt,
ahont posa ben mesclada
ab enginy y ab estudiada
confusió,
molt rebutj, cap cosa bona,
ab un rétol que l' abona
de «A la gran liquidació.»

Tot ho sap y ab tot se fica,
tot ho sap:
lo seu cap barrina sempre,
lo seu cap,
y aixís es que á molts enganya
quan donantse cops s' afanya
al seu pit,
pues trobantse sense plata,
va rondant á una beata
de qui creu treure'n profit.

Sempre axí, may ré l' imposita,
sempre axí,
fins mori lo mateix pensa,
fins mori,
—«y es la vida més tranquila
—lo baylet cantant, refila
á tot pler,—
la d' aquell axerit *mano*
que bé *afayta* á tot fulano
sense ser fadri barber.»

MARGARIDETA CARBONERA.

L'altre dia un pillet vá pendre un fardo y varen portarlo á cala Ciutat.
—Tota la gent dolenta, los duhen á n' aquesta ditxosa casa, deya un senyor.
—Y que té que dirhi? preguntava un altre.
—¡Ay, res; pero tinch por de una cosa.
—De qué?
—De que algun dia se n'endurán lo rellotje de cala Ciutat.

Los pelegrins quan tornavan de Montserrat van fer varios exercicis piadosos.
La major part feyan uns badalls que esparveraban.
La devoció fortaleix tot lo que vostés vulgan; pero la gana no vol rahons.

Segons noticias, al arribar á Montserrat los pelegrins del Pare Barrios ja van veure realisat un gran miracle.

Al arrodillarse un d' ells pera besar una roca, van adonarse 'ls altres que li brotava una fari-gola del clatell.

Van arrancarli, y com que anavan á pa y agua, vels'hi aquí que ja van poder fer sopas de forigola.

Altre miracle:

Un pelegrí va notar que li faltavan de la butxaca tots los diners que portava y que 'ls escapularis se li havian girat del revés.

La alegría del pare Barrios al arribar dalt del Monestir va ser inmensa.

La dels romes tremenda.

Veient la satisfacció del pare Barrios, van volguer ells demostrar la seva, armant un xibarri dintre de l' iglesia.

Entre 'ls curiosos que van sortir á rebre als pelegrins, recordém los cargols, sargantanas, reinetas, llagostas y caps grossos.

No cal dir si la evació va ser inmensa.

Solzament un dia vá durar la pelegrinació á Montserrat.

Aixó del pá y aygua no dona.

Si en lloch d' aixó se hagués entrat de *tela* forta, la cosa ja hauria cambiat d' aspecte.

¡Pá y aygua per fer penitencia?

Casualment entre la gent de llana no s' estila: aquets están per lo positiu.

Alguns pelegrins van anar á besar la cova de Juan Garí.

L' humanitat se haguera alegrat molt de que se hi haguessen quedat á fer penitencia uns quants anys.

Al arribar á la montanya, van sentir una veu que 'ls cridava:

—¡Ahont aneu?

Y ells van respondre:

—A Montserrat.

La mateixa veu los hi preguntá al baixar.

—¡D' ahont veniu?

y ells van respondre:

—¡No hu pregunteu!

Que la pelegrinació á Montserrat duda á cap pèl pare Barrios es económica baix tots conceptes, es innegable. Que algú no 'ls ho tindrà en retret es evident.

Que la cosa es de gran importancia, jo hu crech burrango!

Que 'ls matalasés haurán de plegar aviat, si á l' entrada d' estiu no s' *afaytan* molts clatells, ja hi poden pujar de peus.

Los pelegrins de Montserrat no van anarhi descalsos, conforme deyan.

Per cosas de la séva corda, ells van sempre *bén calats*.

Los negres dels americanos, al veure á la Verge de Montserrat negra com ells, podian pensar:

—¡Qui sab si l'hi tenen tanta devoció, porque es negra, y 'ls negres blanquejem la butxaca dels blanchs!

—Los constitucionals y 'ls centralistas han romput.

—¡Qu' es lo que han romput los centralistas y 'ls constitucionals?

—L' escala ab que tractavan d' enfilarse al candelerero.

—Y donchs are?

—Res: los centralistas se quedarán havent perdut lo seu centro, y 'ls constitucionals dividintse en la qüestio de quina constitució es la séva.

En la *Revista* popular hi ha una subscripció oberta, en la qual s'hi llegeix.

«Joseph Sabata y Traver, pèl triumpo de l'Església y la llibertat del presoner del Vaticà, 2 rals.»

Vaja senyó Joseph, no siga tant *sabata*: lo triumpo de l'Església y la llibertat del presoner que vosté indica, al menos val sis rals cada cosa.

Un altre:

Casserras.—Petit colegí de joves pobres que aspiran al sacerdocí y á la defensa, etc. etc. *óbolo sabatino*. 30 rals.»

Vaya una gent los neos: quan no tractan de sabatas, tractan de sabaters.

Un altre:

«Variats noyas *amants* del Papa.—6 rals.»
Noyas, noyas, per mort de Déu!—Aquestas cosas no 's diuhen.

Un altre:

«Francisca Amell.—Per alcansar la gracia que mes necessita, 4 rals.
¡Olé! ¡Viva la gracia!

Un altre y prou:

«Joan Bofarull que demana á sa patrona la Verge del Miracle alcansá pèl venerable bisbe de Urgell (ja hi som) la gracia de poder tornar aviat (já ensenyar l'exercici?) entre 'ls seus germans, un ral.»

Vaja, Sr. Bofarull, jo 'n pago dos perque no torni.

Diálech de dijous sant:

Un obrer al seu amo, que 's distingeix per lo qu' es escanya pobres:

—Sr. Domingo, si 'm vol creure á mí, 'l dia del dijous sant no surti al carrer.

—Per quin motiu?

—Perque matan juhéus.

CANTARELLAS.

Lo cabell que portas nina
un poeta diu qu' es d' or:
no 'n fassas cas que 'ls poetas
casi tot ho veuhen groch.

V. J.

Traydora, pérfida, ingrata,
t' hi vist á la Plassa Real,
assentada en un padris
y un sorge á cada costat.

Jo he vist com ells te miravan
ab una passió tan gran,
que hi pensat: «Ella es lo ranxo
y 'ls dos sorges tenen fam.»

P.

CUENTOS

Un xicot que venia del servey ahont havia après á xampurrejá algo 'l castellá, al arribar á casa seba s' trová ab un nebot que ja comensaba á caminar. La pobre criatura portaba en una mà un trós de Brusi y en l'altra una cullera.

—Pepito... mira l' oncle li digué la mare, presentánlo al militar.

—Tan paqueño y ja traías papeles... que picarú serás tí,—va dirli l' oncle, tot fentli una cariscia.

En una fonda, un inglés demaná un biftech ab patatas.

—Con mucho gusto, digué 'l mosso

—No, con mucho gusto, no, digué l' inglés; con muchas patatas.

EPICRAMAS

Era un noy molt indiscret,
bellugadís per essencia,
feya perdre la paciencia,
y semblava un belluguet.

Un dia l' atarantat
passejantse ab lo noy gran,
l' hi anava sempre al davant,
fins que aquest digué amohinat:
—Mira: 'm fás bullí 'l cervell
—Sí? Donchs no t' acostis, vés,
que si un esquitx me toqués
m' escaldaria 'l elatell.

E. B. y G.

—Paguim lo comptet que 'm déu
y l' hi faré bona cara.

—Millor per mi fora encare
que al compte 'm fes bona créu.

J. E.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas é endevinallas dignas d' insertarse 'ls ciutadans R. Collsellas y S. Cap débil, Dos amichs de 'n Lagartijo, Ca-Fé de Ral y H. Pomcet.

Las demás que no 's mencionan no 'ns serveixen.
Ciudadá Mestre Ján: Está molt mal versificada y es massa llarga.—E. X.: Hi anirà algun epigrama y alguna cantarella.—A. de Gatuellas: Hauria de arreglarse molt: Ganxet: Hi anirà 'l quadrat.—Ralip: Ja hi ha prou polèmica: s' allargaria massa y la varietat que hi té d' haver, no'u consent.—Gall inglés: Insertarém un geroglífich.—Mister Repica: Idem lo trenca closcas.—C. Prats: Arregladet hi anirà 'l quento.—Bacó de Kopen Niken: Ben polit hi anirà 'l trenca-closcas y la sinonimia.—Aniluap: Idem la séva.—Freixeta petit: Idem lo quadrat.—Deixéumhi ser: Idem un anagrama.—Ciudadans Guard y Ola, Sr. Pitivlik, R. Patotxa. Gimnástichs, E. Moseas, Enriqueta S. y O, Sagristá, Fira de Verdú, A. Sabaté, Fill de 'n Carnestoltas, Didot, Económich, Desganat de Reus, Tigres, Pep Pem, Jenani, Noy que té dos coronas, Escombriare, Pá, coca y llonguet, Dimoni, Sagristá, Xano de Valls, Vigilant del P. R., J. Marcet, Sol y Lluna, Noy de Ripolllet, M. del Llot, J. S., L. P. y Sala, Tirabuixó, Pagés, Girollé-giroflá, Sedor, A. de 'n Sisenando, Cor de sucre, Llepizós, Petarda, Xich Fart, Azulina, Enemich del bacallá, Acion, B. Scott, Grauhet, A. Mas, F. Reusense, Urgellés y Plana y Subirá: Lo que vostés nos envian no 'ns serveix:—Doble sis: Hi anirà 'l quadrat.—P. Matallassé.—No vulgui allargá mes las contestacions.—Ciudadans Broking: Ja han vist lo qu' hem pogut insertar.—San Ilusmac: Idem: á més hi anirà 'l quadrat.—Mestret: Idem y á més l' anagrama.—C. de Angunias: Idem y ademés la sextiva.—R. Picolis: Hi anirà un quento y un geroglífich.—Ca-Fé de Ral: Idem. un de seu y una sinonimia.—Músich de corda: Insertarém un quadrat.—J. Tevlac: Lo que 'ns demana es perillós: acudin al jutje.—Tranquil: Insertarém lo quadrat.—Cap de mort: Idem un epigrama de vesté.

SOLUCIONS

Á LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. TRENCA CLOSCAS.—Cura de moro.
2. SINONIMIA.—Rív.
3. PREGUNTA I.—Un tonto.
4. ID. II.—En que es-capa.
5. PROBLEMA NUMERIC.—32 4 22 8
6. XARADA I.—Pre-su-mi-da.
7. GEROGLIFICH.—De pastó y de senyó se 'n ha de venir de mena.

Han endevinat totas las solusions los ciutadans Milord, Doble sis, Vigilant del P. R., Un que confegeix, un dels sechs, Deixéumhi ser, Xano de Valls, Hatcheró de Tarragona, In-ali y C., Rey destronat, Dimoni y Sagristá, Pá, coca y llonguet, Ell y jo, un del ostia y Freixeta petit: totas menos la 7 Escombriare, Tinyarra, Amich de 'n Sisenando, y Noy que te dos coronas: menos la 6 Ca Fé de Ral, Jenani y Pep pim: menos la 4 Tigres Buen Retiro; menos la 3 Musich de corda é Inglés del Estat; menos la 2 Desganat de Reus y un económich; y menos la 1 Didot: las 1, 2, 4, y 6 M. Batlle, Sach d' ossos, Fill de 'n Carnestoltas y A. Sabaté: las 1, 2, 3, 4, y 5, Fira de Verdú y Mirelia y Mitois: las 1, 3, 4, 5 y 6, Sagristá ab banyas: las 1, 2, 4, 6 y 7, Enriqueta S. y O: las 1, 2, 6 y 7. E. Moseas: las 1, 2 y 3, P. Tintés: las 1, 3 y 4, Sr. Escupina: las 1, 3 y 5 Gimnástich: las 1, 2 y 5 M. Llot, las 1, 2, 6, Aniluap: las 1, 4 y 6 Baio de Kopen Niken: las 1 y 2 R. Patotxa y R. Comellas y C., las 6 y 7 Roseta de Vilamajor y Minina Raurich: las 1 y 3 B. de Lérida: la 1 no més Pitivlik: no més que la 5 C. Prats y Grasiense modern: la 6 solsament Aurelia y Anton: y finalment 7 tant sols Mister Repica.

QUADRO DE PARAULAS DE ÚLTIMA MODA.

• ▲ • ▲ •
▲ • ▲ • ▲
• ▲ • ▲ •
▲ • ▲ • ▲
• ▲ • ▲ •

Omplir los claros de pichs ab lletras que llegidas horizontals, verticals y en tot sentit invers digan: la primera ratlla, un instint molt conegut de cert animal mamífero: la segona lo que fá lo soldat en la guerra: la tercera certa averia del panyo: la quarta lo que fá tot poble avassallat: y la quinta igual que la primera,
A. F. O.

SINONIMIA—XARADA.

En Tot vaig comprá una tot
y content y satisfet,
la vaig lligá 'en un hu dret
per portarla á mon nebot.

Pero distret no vegí
un dos al revés molt gros,
y en la total de la dos,
vaig clavárme'l jay de mí!

M. SOTXU.

TRES TRENCA CLOSCAS DE ACTUALITAT.

1. Apa cus!... NOY MACO.
2. Menam Satanás. MESTRET.
3. ¡A! Si, Don Just. S. ILUSMAC.

De tots tres n'han de sortir cosas d' actualitat

XARADA

I.

Tres y dos es nom de dona,
Dos y una també ho es,
Dos y quatre encar ho es més,
y la tot es molt bufona.

Per tot lo que siga, mana,
menos per la solució,
la veurás ab atenció
en la próxima Campana.

PROMÉS DE L' AMPARO.

II.

Per mí ún que segui tot
es molt segona;
compreneh que tingui primera
un nen ó dona;
Pro que tot sigui
un home, crech que mereix
que d'ell se riguin.

RALIP.

ENDAVINALLA.

Tinch boca, camas y dents
sens ser bestia ni persona
lector ¿encar no m' entens?
Donchs, au, rumia una estona.

VALENTÍ JULIVERT

GEROGLIFICH.

QUI

En Pere

IRA

KU EN

J. E.

(Las solucions en lo próxim número).

Imp. de Enrich Villegas.—Pelayo, 30.—Barcelona.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj.